

PROJEKT

UCHWAŁA NR/...../2016
SEJMIKU WOJEWÓDZTWA POMORSKIEGO
z dnia 2016 roku

w sprawie obszarów chronionego krajobrazu w województwie pomorskim

Na podstawie art. 18 pkt 20 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 r. poz. 486) i art. 23 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (tekst jednolity: Dz. U. z 2015 r. poz. 1651 z późn. zm.), § 22 ust. 1 Regulaminu pracy Sejmiku Województwa Pomorskiego oraz § 2 uchwały nr 1232/LI/10 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 27 września 2010 roku w sprawie określenia szczegółowego sposobu konsultowania projektów aktów prawa miejscowego z wojewódzką radą działalności pożytku publicznego lub organizacjami pozarządowymi oraz innymi podmiotami wymienionymi w art. 3 ust. 3 ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie w dziedzinach dotyczących działalności statutowej tych organizacji

Sejmik Województwa Pomorskiego uchwala co następuje:

§ 1

1. Dla obszarów chronionego krajobrazu wymienionych w załączniku nr 1 do niniejszej uchwały określa się nazwy, położenie, obszar, ustalenia dotyczące czynnej ochrony ekosystemów, zakazy wynikające z potrzeb ochrony dla obszarów chronionego krajobrazu, podmiot sprawujący nadzór.
2. Nazwy, położenie i obszar określono w tabeli w załączniku nr 1 do niniejszej uchwały.

§ 2

Na obszarach chronionego krajobrazu, wymienionych w załączniku nr 1 do niniejszej uchwały, podejmuje się następujące działania w zakresie czynnej ochrony ekosystemów leśnych:

- 1) utrzymanie spójności przestrzennej i trwałości ekosystemów leśnych poprzez ograniczanie ich fragmentacji, zwłaszcza wzdłuż korytarzy ekologicznych rangi ponadregionalnej i regionalnej oraz przeznaczania na cele nieleśne, oraz niedopuszczanie do przeeksplotowania ich zasobów;
- 2) zwiększanie istniejącego stopnia pokrycia terenów drzewostanami, sprzyjanie tworzeniu zwartych kompleksów leśnych o racjonalnej granicy polno-leśnej, wprowadzanie zalesień w szczególności na takich terenach, gdzie z przyrodniczego i ekonomicznego punktu widzenia jest to możliwe np. korytarze ekologiczne;

- 3) wspieranie procesów naturalnego odnowienia o składzie i strukturze odpowiadającej siedlisku; tam gdzie nie jest to możliwe - używanie do odnowień gatunków właściwych siedliskowo z materiału miejscowego pochodzenia;
- 4) zwiększanie udziału gatunków domieszkowych i biocenotycznych; tworzenie stref ekotonowych z tych gatunków;
- 5) pozostawianie drzew o charakterze pomnikowym, przestojów, drzew dziuplastych, części obumarłych aż do całkowitego ich rozkładu;
- 6) podejmowanie działań w celu ustabilizowania stosunków wodnych, w szczególności na siedliskach wilgotnych i bagiennych, (tj. w borach i brzezinach bagiennych, olsach i łęgach) przez budowę obiektów małej retencji, zgodnie z programami małej retencji województwa pomorskiego;
- 7) zachowanie i utrzymywanie w stanie zbliżonym do naturalnego istniejących śródlęśnych cieków, mokradeł, polan, torfowisk, wrzosowisk oraz muraw napiaskowych; niedopuszczanie do ich uproduktywnienia i sukcesji;
- 8) zwalczanie szkodników owadzych i patogenów grzybowych, a także ograniczanie szkód łowieckich poprzez zastosowanie metod mechanicznych lub biologicznych; stosowanie środków chemicznych dopuszczalne tylko przy braku alternatywnych metod;
- 9) ochrona stanowisk chronionych gatunków roślin, zwierząt i grzybów; w przypadkach stwierdzenia obiektów i powierzchni cennych przyrodniczo (stanowiska roślin, zwierząt, grzybów rzadkich, chronionych itp. oraz pozostałości naturalnych ekosystemów) wnioskowanie do właściwego organu ochrony przyrody o objęcie ich ochroną;
- 10) opracowanie i wdrażanie programów czynnej ochrony oraz restytucji gatunków rzadkich i zagrożonych;
- 11) wykorzystanie lasów dla celów rekreacyjno-krajoznawczych i edukacyjnych winno odbywać się w oparciu o wyznaczone szlaki turystyczne (zintegrowane i komplementarne ze szlakami turystycznymi, o których mowa w planie zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego) oraz istniejące i nowe ścieżki edukacyjno-przyrodnicze wyposażone w elementy infrastruktury turystycznej i edukacyjnej zharmonizowanej z otoczeniem;
- 12) prowadzenie racjonalnej gospodarki łowieckiej, m.in. poprzez dostosowanie liczebności populacji zwierząt łownych związanych z ekosystemami leśnymi do warunków środowiskowych;
- 13) zwiększanie przez służby leśne i inne straże nadzoru nad lasami stanowiącymi i nie stanowiącymi własności Skarbu Państwa, w szczególności w zakresie prowadzenia zabiegów pielęgnacyjnych i hodowlanych, legalności pozyskania surowca drzewnego, kłusownictwa, a także przestrzegania przepisów dotyczących zachowania się w lesie.

§ 3

Na obszarach chronionego krajobrazu, wymienionych w załączniku nr 1 do niniejszej uchwały, podejmuje się następujące działania w zakresie czynnej ochrony nieleśnych ekosystemów lądowych:

- 1) przeciwdziałanie sukcesji zarastających łąk i pastwisk oraz torfowisk, bagien i innych podmokłości, poprzez koszenie lub wypas, a także mechaniczne usuwanie samosiewów drzew i krzewów na terenach otwartych, z możliwością pozostawiania kęp drzew i krzewów jako elementów zwiększania różnorodności biologicznej;

- 2) zachowanie śródpolnych torfowisk, bagien i innych podmokłości oraz oczek wodnych;
- 3) wprowadzanie trwałej zabudowy biologicznej – zadarniania, zakrzewiania i zalesienia – na obszarach użytków rolnych narażonych na rozwój procesów denudacyjnych i erozyjnych oraz obszarach nieużytków i zagrożonych suszą;
- 4) zachowanie zbiorowisk wydmych, śródpolnych muraw napiaskowych, wrzosowisk i psiar;
- 5) propagowanie wśród rolników działań zmierzających do utrzymania trwałych użytków zielonych w ramach zwykłej, dobrej praktyki rolniczej a także programów rolnośrodowiskowych; wspieranie gospodarstw prowadzących produkcję mieszaną, w tym preferowanie hodowli bydła opartej o naturalny wypas metodą pastwiskową; zaleca się ochronę i hodowlę lokalnych starych odmian drzew i krzewów owocowych oraz ras zwierząt; promowanie agroturystyki i rolnictwa ekologicznego;
- 6) maksymalne ograniczanie zmiany użytków zielonych na grunty orne;
- 7) prowadzenie zabiegów agrotechnicznych zgodnie z wymogami zbiorowisk i zasiedlających je gatunków fauny, zwłaszcza ptaków (odpowiednie terminy, częstotliwość i techniki koszenia), w tym powrót do tradycyjnego użytkowania (koszenie ręczne) oraz opóźnienie pierwszego pokosu po 15 lipca, a w przypadku łąk wilgotnych koszenie we wrześniu z pozostawieniem pojedynczych kop siana na obrzeżach do końca lata;
- 8) preferowanie biologicznych metod ochrony roślin;
- 9) ochrona zieleni wiejskiej oraz kształtowanie zróżnicowanego krajobrazu rolniczego przez ochronę istniejących oraz formowanie nowych zadrzewień śródpolnych i przydrożnych;
- 10) kształtowanie stosunków wodnych na użytkach rolnych dopuszczalne tylko w ramach racjonalnej gospodarki rolnej, z bezwzględnym zachowaniem w stanie nienaruszonym terenów podmokłych, w tym torfowisk i obszarów wodno-błotnych oraz obszarów źródliskowych cieków;
- 11) eliminowanie nielegalnego eksploatowania surowców mineralnych oraz rekultywacja terenów powyrobiskowych; w szczególnych przypadkach, gdy w wyrobisku ukształtowały się interesujące biocenozy wzbogacające lokalną różnorodność biologiczną, przeprowadzenie rekultywacji nie jest wskazane, zaleca się natomiast podjęcie działań ochronnych w celu ich zachowania;
- 12) eksploatacja surowców mineralnych przede wszystkim na obszarach objętych obecnie wydobyciem, jeśli brak przeciwwskazań środowiskowych i podejmowanie wydobywania na nowych terenach tylko w sytuacjach gdzie przeciwwskazania środowiskowe nie przeważają opłacalności ekonomicznej, wynikającej z oceny oddziaływania na środowisko;
- 13) wnioskowanie do właściwego organu ochrony przyrody o objęcie ochroną prawną ważnych stanowisk gatunków chronionych i rzadkich roślin, zwierząt i grzybów, także ekosystemów i krajobrazów; opracowanie i wdrażanie programów reintrodukcji, introdukcji oraz czynnej ochrony gatunków rzadkich i zagrożonych związanych z nieleśnymi ekosystemami lądowymi;
- 14) utrzymywanie i w razie konieczności odtwarzanie lokalnych i regionalnych, nieleśnych korytarzy ekologicznych;
- 15) prowadzenie racjonalnej gospodarki łowieckiej, m.in. poprzez dostosowanie liczebności populacji zwierząt łownych związanych z ekosystemami otwartymi do warunków środowiskowych.

§ 4

Na obszarach chronionego krajobrazu, wymienionych w załączniku nr 1 do niniejszej uchwały, podejmuje się następujące działania w zakresie czynnej ochrony ekosystemów wodnych:

- 1) zachowanie i ochrona ekosystemów wód powierzchniowych (naturalnych i sztucznych, płynących i stojących, w tym starorzeczy) wraz z pasem roślinności okalającej;
- 2) utrzymanie i odtwarzanie drożności biologicznej rzek jako elementów korytarzy ekologicznych poprzez zaniechanie budowy nowych piętrzeń dla celów energetycznych oraz poprzez budowę urządzeń umożliwiających wędrówkę organizmów wodnych w miejscach istniejących przegród;
- 3) tworzenie stref buforowych wokół zbiorników wodnych w postaci pasów zadrzewień i zakrzewień oraz trwałych użytków zielonych, celem ograniczenia spływu substancji biogennej i zwiększenia bioróżnorodności biologicznej;
- 4) prowadzenie prac regulacyjnych rzek tylko w zakresie niezbędnym dla rzeczywistej ochrony przeciwpowodziowej, zaleca się utrzymanie i odtwarzanie meandrów na wybranych odcinkach cieków;
- 5) zachowanie i wspomaganie naturalnego przepływu wód na obszarach międzywala; zaleca się stopniowe przywracanie naturalnych procesów kształtowania i sukcesji starorzeczy poprzez naturalne wylewy;
- 6) zwiększanie małej retencji wodnej w ramach programu małej retencji, przy czym zbiorniki takie winny równocześnie wzbogacać różnorodność biologiczną terenu, uwzględniając starorzecza i lokalne obniżenia terenu; w miarę możliwości technicznych i finansowych zaleca się odtwarzanie funkcji obszarów źródłkowych i innych siedlisk hydrogenicznych o dużych zdolnościach retencyjnych;
- 7) ograniczanie intensywności zagospodarowania stref przybrzeżnych, zwłaszcza na skarpach rzecznych i jeziornych, w celu zachowania ciągów krajobrazowych oraz ochrony samych skarp przed ruchami masowymi ziemi;
- 8) ochrona zlewni bezpośredniej jezior - w szczególności jezior lobeliowych – przed zainwestowaniem i użytkowaniem powodującym nasilenie procesów eutrofizacji;
- 9) rozpoznanie okresowych dróg migracji zwierząt, których rozwój związany jest bezpośrednio ze środowiskiem wodnym (w szczególności płazów) oraz podejmowanie działań w celu ich ochrony;
- 10) zapobieganie obniżaniu zwierciadła wód podziemnych, w szczególności poprzez ograniczanie budowy urządzeń drenarskich i rowów odwadniających na gruntach ornych, łąkach i pastwiskach w dolinach jeziornych i rzecznych oraz na krawędzi tarasów zalewowych;
- 11) gospodarka rybacka na wodach powierzchniowych powinna wspomagać ochronę gatunków zagrożonych oraz promować gatunki o pochodzeniu lokalnym, prowadząc do uzyskania struktury gatunkowej i wiekowej ryb właściwej dla danego typu wód;
- 12) wnioskowanie do właściwego organu ochrony przyrody celem obejmowania ochroną prawną zachowanych w stanie zbliżonym do naturalnego fragmentów ekosystemów wodnych oraz stanowisk gatunków chronionych i rzadkich reprezentatywnych dla ekosystemów hydrogenicznych;
- 13) opracowanie i wdrożenie programów restytucji oraz czynnej ochrony rzadkich i zagrożonych gatunków zwierząt, roślin i grzybów bezpośrednio związanych z ekosystemami wodnymi;

- 14) zachowanie i ewentualnie odtwarzanie korytarzy ekologicznych opartych o ekosystemy wodne celem zachowania dróg migracji gatunków związanych z wodą.

§ 5

Na obszarach chronionego krajobrazu, wymienionych w załączniku nr 1 do niniejszej uchwały, wprowadza się następujące zakazy:

- 1) zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk, złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności związanych z racjonalną gospodarką rolną, leśną, rybacką i łowiecką,
- 2) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko,
- 3) likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają one z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej i zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych,
- 4) wydobywania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu,
- 5) wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwsztormowym, przeciwpowodziowym lub przeciwosuwiskowym lub utrzymaniem, budową, odbudową, naprawą lub remontem urządzeń wodnych,
- 6) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli służą innym celom niż ochrona przyrody lub zrównoważone wykorzystanie użytków rolnych i leśnych oraz racjonalna gospodarka wodna lub rybacka,
- 7) likwidowania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy i obszarów wodno-błotnych,
- 8) budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od:
 - a) linii brzegów rzek, jezior i innych naturalnych zbiorników wodnych,
 - b) zasięgu lustra wody w sztucznych zbiornikach wodnych usytuowanych na wodach płynących przy normalnym poziomie piętrzenia określonym w pozwoleniu wodnoprawnym, o którym mowa w art. 122 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne- z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej.

§ 6

Na obszarach chronionego krajobrazu, wymienionych w załączniku nr 1 do niniejszej uchwały w tabeli w poz. 7, 8, 20, 28, 39, 40, wprowadza się zakaz lokalizowania obiektów budowlanych w pasie szerokości 200 m od linii brzegów klifowych oraz w pasie technicznym brzegu morskiego.

§ 7

1. W odniesieniu do zakazów, o których mowa w § 5, obowiązują odstępstwa wskazane w art. 24 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t.j. Dz. U. z 2015 r. poz. 1651 z późn. zm.).

2. Zakaz, o którym mowa w § 5 pkt 2, nie dotyczy realizacji przedsięwzięć potencjalnie mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których organ ochrony środowiska stwierdził brak konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

3. Zakaz, o którym mowa w § 5 pkt 3 dotyczy zadrzewień śródpolnych o charakterze pasmowym, pełniących funkcje przeciwoerozyjne oraz o charakterze obszarowym w formie kęp, wyraźnie odróżniających się w krajobrazie.

4. Zakaz wymieniony w § 5 pkt 4 i 5 nie dotyczy udokumentowanych złóż piasku, żwiru i gliny, których eksploatacja nie będzie powodowała zmiany stosunków wodnych, zagrożenia dla chronionych ekosystemów oraz gatunków roślin i zwierząt.

5. Zakazy, o których mowa w § 5 pkt 8 oraz § 6 nie dotyczą:

1) obszarów zwartej zabudowy miast i wsi, w granicach określonych w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin (lub w równorzędnych dokumentach planistycznych), gdzie dopuszcza się uzupełnienie zabudowy mieszkaniowej i usługowej pod warunkiem wyznaczenia nieprzekraczalnej linii zabudowy od brzegu wód, określonej poprzez połączenie istniejących budynków na przylegających działkach,

2) siedlisk rolniczych – w zakresie uzupełnienia istniejącej zabudowy o obiekty niezbędne do prowadzenia gospodarstwa rolnego, pod warunkiem nie przekraczania dotychczasowej odległości zabudowy od brzegów wód,

3) wyznaczanych w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego terenów dostępu do wód publicznych w zakresie niezbędnym do pełnienia funkcji plaż, kąpielisk i przystani,

4) odcinków plaż nadmorskich, na których właściwy Dyrektor Urzędu Morskiego dopuszcza sytuowanie sezonowych obiektów budowlanych,

5) istniejących obiektów lotniskowych, mieszkalnych i usługowych, zrealizowanych na podstawie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, które utraciły moc przed dniem 1 stycznia 2004 r. – gdzie dopuszcza się modernizację istniejącego zainwestowania (rozbiórkę, odbudowę, nadbudowę poddasza użytkowego, przebudowę) w celu poprawy standardów ochrony środowiska oraz walorów estetyczno-krajobrazowych, pod warunkiem niezwiększania powierzchni zabudowy, a także nie przybliżania zabudowy do brzegów wód,

- jeżeli w trakcie postępowania strona wykaże brak niekorzystnego wpływu planowanej inwestycji na chronione w danym obszarze ekosystemy i krajobraz.

6. Zakaz, o którym mowa w § 5 pkt 8 nie dotyczy:

1) lokalizowania użytkowych obiektów małej architektury służących rekreacji codziennej i utrzymaniu porządku,

2) lokalizowanych nad wodami publicznymi, ogólnodostępnych obiektów służących turystyce wodnej, w postaci urządzeń o charakterze technicznym oraz:

a) obiektów służących obsłudze przystani żeglarskich o maksymalnej łącznej powierzchni zabudowy 120 m² (sanitariaty, umywalnie, aneks kuchenny, pralnie, biuro bosmanatu, magazyn na sprzęt ratunkowy i żeglarski),

b) obiektów służących obsłudze przystani kajakowych o maksymalnej łącznej powierzchni zabudowy 80 m² (sanitariaty, umywalnie, biuro obsługi przystani, magazyn na sprzęt ratunkowy i kajakowy, zmywalnie, aneks kuchenny),

- z wyłączeniem kubaturowych obiektów noclegowych i gastronomicznych.

§ 8

Nadzór nad obszarami chronionego krajobrazu, wymienionymi w załączniku nr 1, sprawuje Marszałek Województwa Pomorskiego.

§ 9

Niniejsza uchwała nie narusza uprawnień nabytych na podstawie ustaleń miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, prawomocnych orzeczeń administracyjnych i innych aktów prawnych, obowiązujących w dniu wejścia w życie uchwały.

§ 10

W zakresie uregulowanym niniejszą uchwałą traci moc uchwała nr 1161/XLVII/10 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 28 kwietnia 2010 roku w sprawie obszarów chronionego krajobrazu w województwie pomorskim.

§ 11

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Pomorskiego.

§ 12

Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Województwa Pomorskiego.

**Przewodniczący
Sejmiku Województwa Pomorskiego**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 18 pkt 20 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 r. poz. 486) i art. 23 ust. 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (tekst jednolity: Dz. U. z 2015 r. poz. 1651 z późn. zm.) Sejmik Województwa określa w drodze uchwały nazwę, położenie, obszar, sprawującego nadzór, ustalenia dotyczące czynnej ochrony ekosystemów oraz zakazy właściwe dla danego obszaru chronionego krajobrazu lub jego części, wybrane spośród zakazów wymienionych w art. 24 ust. 1 ustawy o ochronie przyrody, wynikające z potrzeb jego ochrony.

11 września 2015 r. weszła w życie ustawa z dnia 24 kwietnia 2015 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze wzmocnieniem narzędzi ochrony krajobrazu (Dz. U. z 2015 r. poz. 774) – tzw. ustawa krajobrazowa. Ustawa ta, wprowadziła szereg zmian do ustawy o ochronie przyrody (Dz. U. z 2013 r. poz. 627) dotyczących obszarów chronionego krajobrazu. Wprowadzono nowe brzmienie poszczególnych zakazów obowiązujących na terenie obszarów chronionego krajobrazu oraz odstępstw. W związku z powyższym, dotychczasową uchwałę Sejmiku Województwa Pomorskiego należało dostosować do obowiązujących przepisów prawa.

Wprowadzono nowe brzmienie zakazu *lokalizowania obiektów w pasie szerokości 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych, z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej* poprzez dookreślenie, iż zakaz ten dotyczy pasa szerokości 100 m od innych naturalnych zbiorników wodnych oraz od zasięgu lustra wody w sztucznych zbiornikach usytuowanych na wodach płynących przy normalnym poziomie piętrzenia określonym w pozwoleniu wodnoprawnym, o którym mowa w art. 122 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne.

Powyższa zmiana związana jest wyłącznie z dostosowaniem zapisów uchwały Sejmiku Województwa Pomorskiego w sprawie obszarów chronionego krajobrazu do treści znowelizowanej ustawy o ochronie przyrody. Biorąc jednak pod uwagę dotychczasowe funkcjonowanie tych obszarów, Sejmik Województwa Pomorskiego uznał, iż część aktualnie obowiązujących przepisów, a w szczególności zakazów obowiązujących na terenie obszarów chronionego krajobrazu, wymaga doprecyzowania. W związku z powyższym, podjęto decyzję o wydaniu nowej uchwały regulującej całościowo kwestie związane z funkcjonowaniem obszarów chronionego krajobrazu.

Mając na uwadze, iż przepisy art. 24 ust. 1 stanowią wzorzec zakazów, które mogą być wprowadzone na terenie obszarów chronionego krajobrazu, a ustawodawca dał możliwość dostosowania ograniczeń do lokalnych uwarunkowań, przedmiotowa uchwała wprowadza poniższe zmiany.

Doprecyzowano zakaz dotyczący likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych poprzez określenie, iż dotyczy on zadrzewień śródpolnych o charakterze pasmowym, pełniących funkcje przeciwoerozyjne oraz o charakterze obszarowym w formie kęp, wyraźnie odróżniających się w krajobrazie. Wprowadzenie tego odstępstwa umożliwi usuwanie drzew i krzewów na gruntach rolnych, które wyrosły na gruntach ornych, łąkach i pastwiskach w efekcie zaniechania prowadzenia gospodarki rolnej. Celem ochrony powinny być bowiem zadrzewienia śródpolne, które można wyróżnić w krajobrazie oraz, które stanowią istotną wartość krajobrazową i przyrodniczą oraz pełnią funkcje przeciwoerozyjne i ochronne dla zwierzyny. Zapis ten będzie także spójny z ustaleniami dotyczącymi czynnej ochrony nieleśnych ekosystemów tj. przeciwdziałaniu sukcesji zarastających łąk i pastwisk.

Wprowadzono także odstępstwo od zakazu wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu w odniesieniu do udokumentowanych złóż piasku, żwiru i gliny, których eksploatacja nie będzie powodowała zmiany stosunków wodnych, zagrożenia

dla chronionych ekosystemów oraz gatunków roślin i zwierząt. W dotychczasowej uchwale odstępstwo to dotyczyło wyłącznie zakazu wydobywania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu. Mając na uwadze, iż każda eksploatacja złóż piasku, żwiru i gliny prowadzi do zmiany rzeźby terenu, zasadnym jest wprowadzenie przedmiotowego odstępstwa w celu umożliwienia prawidłowej eksploatacji udokumentowanych złóż.

Kolejnym odstępstwem jest odstępstwo od zakazu budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych naturalnych zbiorników wodnych oraz zasięgu lustra wody w sztucznych zbiornikach wodnych dla użytkowych obiektów małej architektury służących rekreacji codziennej i utrzymaniu porządku oraz lokalizowanych nad wodami publicznymi, ogólnodostępnymi obiektów służących turystyce wodnej, do których zalicza się urządzenia o charakterze technicznym oraz obiekty służące obsłudze przystani, z wyłączeniem kubaturowych obiektów noclegowych i gastronomicznych. Zasadnym jest odstępstwo od przedmiotowego zakazu w formie przyjętej w niniejszej uchwale, gdyż zapisy te pozwolą na uporządkowanie przestrzeni wokół rzek, jezior i innych zbiorników wodnych oraz infrastruktury związanej z turystyką wodną. Istotny jest także cel, dla którego powołuje się obszary chronionego krajobrazu – zaspokojenie potrzeb związanych z turystyką i wypoczynkiem. Dotychczasowy stan prawny nie przewidywał odstępstwa dla turystyki wodnej, w związku z czym w znaczący sposób ograniczał możliwości korzystania z walorów krajobrazowych i rekreacyjnych tych obszarów. Odstępstwo wyłącznie dla lokalizowanych nad wodami publicznymi, ogólnodostępnymi obiektów służących turystyce wodnej pozwoli natomiast na korzystanie z tej infrastruktury wszystkim zainteresowanym osobom.

Zmodyfikowano również treść odstępstwa od zakazu budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych naturalnych zbiorników wodnych oraz zasięgu lustra wody w sztucznych zbiornikach wodnych w stosunku do istniejących obiektów lotniskowych, mieszkalnych i usługowych, zrealizowanych na podstawie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, które utraciły moc przed dniem 1 stycznia 2004 r. poprzez ujednolicenie pojęć z przepisami Prawa budowlanego. Zgodnie z nowym zapisem, możliwa jest modernizacja istniejącego zainwestowania polegająca na rozbiórce, odbudowie, nadbudowie poddasza użytkowego oraz przebudowie obiektów.

Wprowadzenie powyższych zmian ma na celu prawidłowe funkcjonowanie obszarów chronionego krajobrazu. Zmiany te nie wpłyną negatywnie na cele, dla których zostały wyznaczone obszary chronionego krajobrazu – zaproponowane ustalenia zapewnią ochronę chronionych walorów krajobrazowych i rekreacyjnych oraz pełnionych funkcji korytarzy ekologicznych. Wprowadzone odstępstwa pozwolą na prowadzenie racjonalnej gospodarki rolnej oraz eksploatacji złóż, a także na zrównoważone wykorzystanie walorów krajobrazowych poszczególnych obszarów dla potrzeb turystyki i wypoczynku. Ponadto, przyczynią się do uporządkowania przestrzeni w pobliżu rzek, jezior i innych naturalnych zbiorników wodnych.

Zakazy i ustalenia przyjęte w niniejszej uchwale zachowują ciągłość zasad obowiązujących w dotychczasowych aktach prawnych regulujących funkcjonowanie obszarów chronionego krajobrazu i są niezbędne do zachowania walorów krajobrazowych i przyrodniczych tych obszarów. Odstępstwa od zakazów pozwalają natomiast na prowadzenie polityki zrównoważonego rozwoju w województwie pomorskim.

W ramach prac nad nową uchwałą zweryfikowano także tabelę określającą nazwy oraz położenie obszarów chronionego krajobrazu.

Niniejsza uchwala nie wprowadza zmian granic obszarów chronionego krajobrazu w stosunku do granic wyznaczonych w dotychczasowo obowiązujących przepisach.

Projekt uchwały został uzgodniony, zgodnie z art. 23 ust. 3 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r., z właściwymi miejscowo radami gmin oraz właściwym regionalnym dyrektorem ochrony środowiska, a także poddany konsultacjom wynikającym z uchwały nr 1232/LI/10 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 27 września 2010 r. w sprawie określenia szczegółowego sposobu konsultowania projektów aktów prawa miejscowego z wojewódzką radą pożytku publicznego lub organizacjami pozarządowymi oraz innymi podmiotami wymienionymi w art. 3 ust. 3 ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie w dziedzinach dotyczących działalności statutowej tych organizacji.

Wobec powyższego podjęcie niniejszej uchwały jest zasadne.

PROJEKT

*Załącznik nr 1 do uchwały nr .../.../16
Sejmiku Województwa Pomorskiego
z dnia 2016 roku*

Lp.	Nazwa obszaru chronionego krajobrazu	Powiat	Gmina	Obszar [ha]
1.	Obszar Chronionego Krajobrazu Fragment Borów Tucholskich	bytowski	Lipnica	16 632
		człuchowski	Przechlewo	
		chojnicki	Konarzyny	
2.	Obszar Chronionego Krajobrazu Fragment Pradoliny Łeby i Wzgórza Morenowe na południe od Łęborka	łęborski	Cewice Łębork Nowa Wieś Łęborska	16 731
		śląski	Potęgowo	
3.	Obszar Chronionego Krajobrazu Jezioro Bobięcińskie ze Skibską Górą	bytowski	Miastko	3 328
4.	Obszar Chronionego Krajobrazu Jezioro Łętowskie i okolice Kępic	śląski	Kępice	5 600
5.	Obszar Chronionego Krajobrazu Obszar na południowy wschód od Jeziora Bielsko	człuchowski	Rzeczenica	388
6.	Obszar Chronionego Krajobrazu Okolice Jezior Krępsko i Szczytno	chojnicki	Konarzyny	12 428
		człuchowski	Człuchów Przechlewo Rzeczenica	
7.	Obszar Chronionego Krajobrazu Pas pobraża na wschód od Ustki	śląski	Ustka	3 336
8.	Obszar Chronionego Krajobrazu Pas pobraża na zachód od Ustki	śląski	Ustka	2 500
9.	Obszar Chronionego Krajobrazu Zespół Jezior Człuchowskich	człuchowski	Człuchów Człuchów (M)	1 108
10.	Obszar Chronionego Krajobrazu Źródłiskowy Obszar Brdy i Wieprzy na wschód od Miastka	bytowski	Miastko Trzebielino	11 776
		człuchowski	Koczała	
11.	Chojnicko-Tucholski Obszar Chronionego Krajobrazu	chojnicki	Brusy Chojnice Czersk	15 000
12.	Północny Obszar Chronionego Krajobrazu - część wschodnia	chojnicki	Czersk	3 800
13.	Północny Obszar Chronionego Krajobrazu - część zachodnia	chojnicki	Brusy	4 000
14.	Obszar Chronionego Krajobrazu Doliny Raduni	kartuski	Kartuzy Somonino Żukowo	3 340
		gdański	Kolbudy Pruszcz Gdański	
15.	Choczewsko-Saliński Obszar Chronionego Krajobrazu	wejherowski	Choczewo Gniewino Łęczyce	8 684

16.	Gniewski Obszar Chronionego Krajobrazu	tczewski	Gniew Morzeszczyn Pelplin	2 336
17.	Gowidliński Obszar Chronionego Krajobrazu	kartuski	Sierakowice Stężyca Sulęczyno	14 736
		kościerski	Lipusz Kościerzyna	
18.	Kartuski Obszar Chronionego Krajobrazu	kartuski	Kartuzy Somonino Żukowo Przodkowo	6 661
19.	Lipuski Obszar Chronionego Krajobrazu	kościerski	Dziemiany Kościerzyna Lipusz	17 148
20.	Nadmorski Obszar Chronionego Krajobrazu	pucki	Krokowa Puck Władysławowo	14 940
		wejherowski	Choczewo Gniewino	
21.	Nadwiślański Obszar Chronionego Krajobrazu	tczewski	Gniew	4 676
22.	Obszar Chronionego Krajobrazu Borów Tucholskich	kościerski	Karsin Stara Kiszewa	65 780
		starogardzki	Czarna Woda Kaliska Lubichowo Osieczna Osiek Skórcz Skórcz (M) Starogard Gdański Zblewo Smętowo Graniczne	
23.	Obszar Chronionego Krajobrazu Doliny Łeby	wejherowski	Linia Luzino Łęczyce	5 525
24.	Obszar Chronionego Krajobrazu Doliny Wierzycy	kościerski	Kościerzyna Liniewo Stara Kiszewa	10 784
		starogardzki	Skarszewy Starogard Gdański	
25.	Obszar Chronionego Krajobrazu Doliny Wietcisy	kościerski	Liniewo Nowa Karczma	3 352
		starogardzki	Skarszewy	
26.	Obszar Chronionego Krajobrazu Pradoliny Redy-Łeby	wejherowski	Gniewino Luzino Łęczyce Wejherowo	19 516

27.	Obszar Chronionego Krajobrazu Puszczy Darżlubskiej	pucki	Krokowa Puck	15 908
		wejherowski	Reda Wejherowo Wejherowo (M)	
28.	Obszar Chronionego Krajobrazu Wyspy Sobieszewskiej	Gdańsk (M)	Gdańsk (M)	1 228
29.	Obszar Chronionego Krajobrazu Żuław Gdańskich	Gdańsk (M)	Gdańsk (M)	30 092
		gdański	Cedry Wielkie Pruszcz Gdański Pszczółki Suchy Dąb	
		tczewski	Tczew	
30.	Otomiński Obszar Chronionego Krajobrazu	Gdańsk (M)	Gdańsk (M)	2 072
		gdański	Kolbudy	
		kartuski	Żukowo	
31.	Polaszkowski Obszar Chronionego Krajobrazu	kościerski	Kościerzyna Liniewo Stara Kiszewa	2 448
32.	Przywidzki Obszar Chronionego Krajobrazu	gdański	Kolbudy Przywidz Trąbki Wielkie	10 888
		kartuski	Żukowo	
		kościerski	Nowa Karczma	
33.	Morawski Obszar Chronionego Krajobrazu	kwidzyński	Gardeja Kwidzyn Prabuty Kwidzyn (M)	10 700
34.	Obszar Chronionego Krajobrazu Białej Góry	kwidzyński	Ryjewo	3 971
		sztumski	Sztum	
35.	Obszar Chronionego Krajobrazu Doliny Kwidzyńskiej	kwidzyński	Kwidzyn Ryjewo Sadlinki	1 597
36.	Obszar Chronionego Krajobrazu Jeziora Dzierżoń	kwidzyński	Prabuty	5 630
		sztumski	Mikołajki Pomorskie Stary Targ	
37.	Obszar Chronionego Krajobrazu Rzeki Dzierżoń	sztumski	Dzierżoń Stary Dzierżoń	4 371
38.	Obszar Chronionego Krajobrazu Rzeki Liwy	kwidzyński	Prabuty	1 372
39.	Obszar Chronionego Krajobrazu Rzeki Nogat	malborski	Malbork Nowy Staw Stare Pole Miłoradz	11 578
		sztumski	Sztum	
		nowodworski	Nowy Dwór Gdański	
40.	Obszar Chronionego Krajobrazu Rzeki Szkarpawy	nowodworski	Nowy Dwór Gdański Stegna Sztutowo	4 296

41.	Ryjewski Obszar Chronionego Krajobrazu	kwidzyński	Kwidzyn Ryjewo	3 065
		sztumski	Sztum	
42.	Sadliński Obszar Chronionego Krajobrazu	kwidzyński	Gardeja Kwidzyn Sadlinki Kwidzyn (M)	6 879
43.	Środkowożyłowski Obszar Chronionego Krajobrazu	malborski	Lichnowy Miłoradz	2 513
		nowodworski	Ostaszewo Stegna	